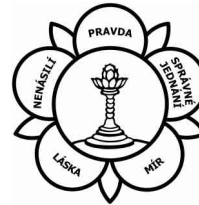

0

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Rozvíjejte rozlišování a vyhodnocujte i své vlastní potřeby a přání.

Zkoumejte každé z nich podle jejich potřebnosti. Když hromadíte věci ve svých bytech, pouze podporujete temnotu a prach, podobně se vyhněte hromadění a skladování materiálů ve své mysli. Cestujte na lehkó! Mějte jen tolik, abyste udrželi život a zdraví. Kaše potřebuje pouze tolik soli, aby byla chutná. Nekažte kaši tím, že do ní dáte příliš mnoho soli. Podobně i život se stane příliš komplikovaným pokud do něj nasypete příliš mnoho přání. Omezte svá přání na své možnosti a i z těch zbývajících si nechte pouze ty, které vám přinesou trvalé štěstí. Nehoňte se za módou, uznáním veřejnosti a nevydejte se ze svých zdrojů až za hranici návratu. Žijte v souladu s morálními pravidly, nebo s úrovní, které jste dosáhli.

Promluva z 19. 8. 1964

Člověk a Bůh: Nara a Nárájana

Promluva Šrí Satja Sái Báby, v Nellúru 25. července 1958

Vtělení lásky!

Jak se říká, všechno má svůj čas. Plody musí narůst a dozrát, než se kyselost změní ve sladkost. Již deset let přicházím do tohoto města, ale teprve dnes večer máte možnost prožívat v tomto početném shromáždění blaho z naslouchání mé promluvě! Jsem šťasten, že se setkávám v této příznivé hodině s vámi všemi, kteří jste se shromáždili na tomto místě. Vše, co vám mohu říci o duchovních disciplínách, už bylo řečeno mnohokrát dříve; člověk má své schopnosti, vlohy a povahové rysy již od pradávna, a jsou tudíž velmi staré i rady, jak jich využívat.

Jedinou novinkou je zvrácené lidské chování – směr, kterým se člověk vydal, aby plýtval svými talenty, zneužíval svých schopností a zpronevěřoval se své povaze. Lidé zapomněli cestu k rozvíjení své osobnosti, ke které je vedou svatá písma. Odtud pramení všechno utrpení a to je i důvod mého příchodu.

Člověk je ve své podstatě tvor rozlišující, obdařený schopností rozlišovat (*vivéka*). Nespokojí se s pouhým naplněním živočišných potřeb; pociťuje jakousi prázdnotu, hlubokou nespokojenost, jakousi neuhašenou žízeň, protože je dítětem nesmrtnosti a cítí, že smrt nemá být a také není koncem. Toto rozlišování nutí člověka hledat odpověď na otázky, které ho pronásledují: „Odkud přicházím, kam se ubírám, kde má cesta končit?“ Proto je nutno udržovat intelekt (*buddhi*) ostrý a jasný.

Jsou tři typy *buddhi*, podle toho, která vlastnost (*guna*) v něm převládá: *guna tamas*, která zaměňuje pravdu (*satja*) za nepravdu (*asatja*) a má nepravdu za pravdu. *Guna radžas*, podobná kyvadlu, které se pohybuje od jednoho k druhému, z neschopnosti je rozlišit váhá někde uprostřed. A *guna sattva*, která jediná ví,

co je pravda a co nepravda.

Stav rovnováhy je nutný k dosažení cíle

Dnešní svět trpí spíše pod intelektem ovládaným náruživostí (*radžóbuddhi*) než nehybností (*tamas*); lidé mají silná chtění a silné averze, podléhají fanatismu a svárivosti. Dávají se unést okázalostmi a rámusem, kdejakou podívanou a propagandou. Proto se stává rozlišování tak důležitým. K dosažení cíle je nutný vyrovnaný intelekt (*sattvabuddhi*), ten bude pokojně hledat pravdu a bude se jí držet, navzdory všem následkům.

Přišel jsem, abych všem pomohl získat tuto čistou, jasnou (*sattvickou*) povahu. Možná jste slyšeli o mých zázracích, že to nebo ono stvořím a rozdávám, že naplním vaše potřeby a vyléčím neduhy. Ale tyto věci nejsou tak důležité jako stav vyrovnanosti (*sattvaguna*), který oceňuji, vštěpuji a pěstuji. Samozřejmě vám přináším darem zdraví a prosperitu, ale jen proto, abyste s větším nadšením a s menším přerušováním mohli pokračovat v duchovní praxi (*sádhana*).

Dobře jezte, aby rostly vaše fyzické schopnosti; dobrá fyzická kondice opět povede k plnějšimu rozvoji vaší inteligence.

Oddanost (*bhakti*) vede k síle (*šakti*) a *šakti* dá dovednost (*jukti*), pomocí níž budete upírat své lpění (*rakti*) ke správnému objektu. Pak vaše oddanost, bude-li takto umocněna, nakonec vyústí v osvobození (*mukti*).

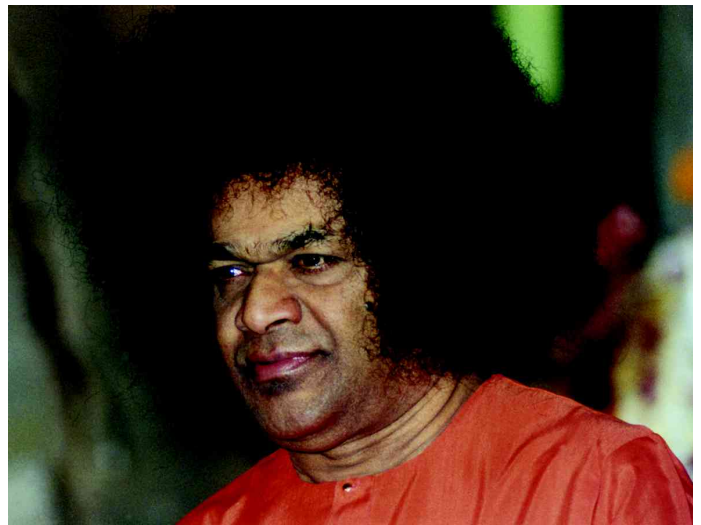
Určitou pozornost je nutno věnovat tělu a péči o něj, stejně jako potřebě úniku z chudoby, jejíž omezení nás zmáhá. Musíte však stále dávat pozor, abyste neuvízli v tenatech a nezapomněli, že to všechno je dočasné. Obracejte své myšlenky stále k *átmanu*, jenž je substancí veškerého objektivního světa, základní realitou za všemi jeho projevy.

Nacházet chyby na druhých pramení ze sobectví

Prvním krokem dotazování se po vlastním já (*átma vičára*) je v praxi uplatňovat pravdu, že vše, co nám působí bolest, působí ji i druhým, a vše, co nám činí potěšení, těší i ostatní. Proto číňte druhým to, co chcete, aby oni činili vám. Ve styku s druhými se vyvarujte všeho, co by vám přinášelo bolest, kdyby se tak chovali k vám. Takto mezi vámi a ostatními vyroste oboustranný vzájemný vztah a pozvolna dosáhnete stadia, kdy vaše srdce zaplesá radostí, budou-li se druzí radovat, a zachvěje se bolestí při smutku druhých. To ale není ten druh náklonnosti, který cítíte ke svým milovaným nebo k příbuzným a přátelům. Ten je známkou iluze; ale to sdílení radosti a zármutku je automatické, bezprostřední, univerzální; je známkou velkého duchovního pokroku. Tehdy vlna ví, že je částí oceánu, že všechny vlny jsou jen dočasnými projevy jednoho a téhož moře a chutnají stejně jako samotné moře.

Ostatní jsou částí vás, nemějte o ně starost, starejte se o sebe, to stačí. Až bude s vámi vše v pořádku, budou i oni v pořádku, protože už je nebudete vnímat jako od sebe oddělené. Kritizování druhých a nalézání chyb na druhých, to vše pramení z egoismu. Raději pátrejte po vlastních chybách. Chyby, které vidíte na jiných, jsou vaše vlastní chyby, jsou jen odrazem vašich charakterových vlastností. Nevšímejte si malých starostí. Připoutejte mysl k Pánovi. To vás pak přivede do společnosti dobrých lidí a vaše vlohy se budou proměňovat. Budete-li milovat, nebudete se strachovat. Buďte jako včela, která saje nektar z každého květu, nebuďte komárem, který pije krev a na oplátku šíří choroby. Za prvé považujte všechny za děti boží, za své vlastní bratry a sestry; pěstujte lásku a vždy hledte na dobro lidstva. Milujte a budete na oplátku milováni. Nikdy nepodlehnete nenávisti, budete-li pěstovat lásku a hledět na všechny s láskou. To je poučení, kterému stále učím, a to je také moje tajemství. Chcete-li mne dosáhnout, pěstujte lásku, vzdejte se nenávisti, závisti, zloby, cynismu a nepravdy. Nežádám od vás, abyste byli učenci, poustevníci nebo asketi, znalí recitování svatého

jména (*džapa*) a meditace (*dhjána*). Je vaše srdce naplněno láskou (*préma*)? Tot' vše, co zkoumám.

Věřte, že láska je Bůh a pravda je Bůh a že láska je pravda a pravda je láska. Protože jen tehdy, když milujete, se nestrachujete, neboť strach je matkou lži. Nebudete-li se bát, budete se držet pravdy. Zrcadlo lásky (*préma*) odráží *átmana* ve vás a odhaluje vám, že *átman* je univerzální a v každé bytosti imanentní. ■

Rodiče máte respektovat a ctít

Nebudu vám říkat nic složitého; dám vám jen prostý lék na to, čím stůněte. Vidím zde mnoho studentů. Nuže, proč studují? Co je jejich cílem? Podle čeho posoudíme, že studovali dobře? Podle platu, který získají, nebo podle postavení, kterého dosáhnou? Ne, vzdělání musí vyústit v prohloubení moudrosti (*vivéka*) a pokory (*vinaja*).

Vzdělaný člověk musí být schopen rozlišovat mezi tím, co je dočasné, co je důležité, co je trvalé a co je prchavé. Nesmí se hnát za pozlátkem a přeludem, ale musí hledat dobro a zlato. ■

Musí vědět, jak udržovat dobrou tělesnou kondici, jak přísně ovládat své smysly, jak držet mysl pevně pod kontrolou a mít intelekt ostrý a jasný, nezastřený nenávistí a předsudky, a jak uchovat city netknuté sobectvím. A také musí znát *átmana*, to je to nejpřednější, co má na starosti, protože *átman* je tou září, která

prosvětluje jeho vnitřní i vnější já. Toto poznání mu zajistí radost, mír a odvalu po celý život. Studenti musí též pěstovat umění neublížovat druhému (*vinaja*).

Také musím připomenout studentům, aby byli rodičům vděční za to, že jim za velkých vlastních obětí dali všechny ty příležitosti, kterých nyní užívají. Rodiče skutečně mají být uctíváni jako viditelní zástupci nejvyššího božství, protože vám umožnili vaše bytí a veškeré radosti a dobrodružství, které vám život skýtá na fyzické úrovni.

Byl jednou jeden chlapec, který po ulicích žebra, aby udržel při životě dvě malé sestřičky a matku, upoutanou na lůžko. Když jednoho večera svými výkřiky dělal povyk před domem bohatce, rozlítil se tento muž nad chlapcovým nářkem. Chlapec neměl toho dne štěstí, za celý den vyžebra jen několik drobků a čas se nacyloval k deváté hodině. Proto nařikal tak srdceryvně, že vzbudil hněv v bohatém muži, který bydlel v panském sídle. Vyšel ven a odkopl hochu do stoky na okraji ulice. Chlapec byl již velmi zesláblý, protože sám nic nejedl, jen aby mohl nakrmit matku a sestry, a jak padal, s pláčem vydechl naposledy: „Matko! Tady máš tu trošku jídla.“ Jeho ruka pevně držela misku i po tom, co z něj vyprchal život!

Rodiče musí být dětem příkladem

Takovou oddanost matka vzbuzuje a takovou oddanost si i zasluhuje za všechny bolesti, které vydržela, a všechny oběti, které přinesla proto, aby dítě bylo zdravé, šťastné a dobré. Ukažte rodičům, že jste vděční, pamatujte na ně a v den výročí jejich úmrtí je poctě alespoň slzou. Provádějte to s vírou (*śraddhā*), neboť právě proto se tomu říká *śraddha* (náboženské obětní obřady pro zesnulé). Není tomu tak, že by se vaše oběť k nim dostala, nebo že by na ni v nějakém jiném světě čekali, ale je to pocta, kterou byste jim měli prokazovat z vděčnosti za to, že vám dali možnost putovat po tomto světě, skýtajícím všechny tyto báječné příležitosti dospět k seberealizaci.

I rodiče však musí povzbuzovat děti, které projevují zájem o duchovní pokrok a učení, a musí jim být dobrým příkladem. Mezi dětmi, které mám zde před sebou, může být leckterý Vivékánanda a nebo Tjagarádža. Dětem musí být dána každá příležitost rozvíjet své božské nadání. Rodiče musí cítit, že byli ustanoveni božími služebníky, aby pečovali o dušičky, které se narodily do jejich domovů tak, jako zahradník pečuje o stromy v zahradě svého pána. Musí vzbudit v jejich malých srdcích dobrotu, která v nich dříme, vyprávěním příběhů o svatých a mudrcích, kteří žili v minulosti. Musí dbát o to, aby se děti nezačaly bát a nestaly se z nich zbabělci, kteří se bojí chodit zpříma.

Vzdejte se klamu, že jste tímto fyzickým tělem

Vy všichni jste tím nezničitelným *átmanem*, věřte mi. Nic vám nemusí brát odvalu. Ve snech tolik vytrpíte: ztrátu peněz, potavy, požáry, potupy atd., ale vůbec tím nejste zasaženi. Když se vám tyto věci přihodí ve stavu bdělosti, cítíte se jimi dotčeni. Ale ve skutečnosti to, co je dotčeno, není vaše pravé „vy“. Vzdejte se klamu, že jste tou fyzickou bytostí, a budete opravdu svobodní.

A nakonec o mně. Nikdo nemůže rozumět mému tajemství. Nejlepší, co můžete udělat, je ponořit se do něj. Nemá smysl, abyste diskutovali o tom, co svědčí pro, a co proti. Ponořte se a poznejte hlubinu; jezte a poznejte, jak to chutná! Pak teprve o mně budete moci diskutovat, co srdce ráčí. Rozvíjejte pravdu (*satja*), prohlubujte lásku (*préma*) a pak se ani nebudete muset ke mně modlit, abych vám dal to, či ono. Vše vám bude přidáno, aniž byste o to požádali. Člověk (*nara*) a Bůh (Nárájana) jsou dva póly, kladný a záporný, které když se spojí, přivedou elektrický proud do vodičích drátů. *Nara* bude spolupracovat s Nárájanou a stane se vodičem božské síly, jestliže si osvojí dvě vlastnosti: pravdu a lásku (*satja* a *préma*).

Sái inspiruje

Disciplína musí být striktně dodržována.

Od okamžiku, kdy se probudíte, musíte konat ranní hygienu, meditovat o Bohu a potom pečlivě vykonávat předepsané povinnosti, aniž byste se odchylovali od předepsané rutiny.

Není žádoucí, aby byla vaše rutina každý den jiná. Denní činnosti by měly probíhat ve stejných časech. Ráno je prostředí klidné a čisté. V této atmosféře, hned po dokončení ranních aktivit, by měl člověk věnovat alespoň pár minut láskyplné meditaci na Boha. Další je rozlišování.

Svět je směsice dobrého a špatného, správného a nesprávného, vítězství a prohry. Ve světě plném protikladů musíte neustále dělat rozhodnutí mezi tím, co je správné a co je špatné a nežádoucí. Neměli byste se řídit svou myslí, ale naslouchat a řídit se svým intelektem (buddhi).

Dokud budete následovat svou mysl, nebudete schopni dosáhnout božství.

Promluva z 16. 1. 1988

Nezapojujte se do rozvíjení přání a tužeb.

To je nikdy nekončící proces zasévání a sklízení, nikdy nedosáhnete spokojenosti a jedno uspokojené přání se rozvine do hladu po deseti dalších. Nehoňte se za démonickými touhami ani pokřivenými kratochvílemi. Všechny cesty vedoucí do říše smyslů jsou mučivé a slepé, pouze cesta vedoucí k Bohu je rovná. Rozvíjejte spravedlnost v každém činu, to odhalí samotné božské já. Přímost vám umožní překonat tři vlastnosti přírody (guny). Ani jedna z těchto vlastností by neměla mít navrch, všechny by měly být podmaněny, aby bylo jezero blaženosti naplněno. Jediné, co má smysl, je vnitřní blaženost, nikoli vnější, smyslová, objektivní a světská. Pokud je vnitřní vyrovnanost a rovnováha nenarušena vnějšími zdary a nezdary, je to jistý znak duchovního úspěchu.

Promluva z 12. 4. 1959

Božský život je založen na vlastnosti klidné vyrovnanosti (satva), kterou je nutné rozvíjet.

Tuto vlastnost je možné rozvíjet pomocí satvického jídla, které podporuje zdraví, sílu, lehkost ducha a upřímnou snahu. Nemá smysl nabízet duchovní potravu lidem, kteří mají hlad a jsou slabí, nejdřív jim musíte pomoci zesílit, aby měli silná přesvědčení a drželi se silných ideálů.

Fyzický hlad je nutné utiřit jako první a to jednoduchým satvickým jídlem. Poté se pokuste opakovat boží jméno, které máte nejraději. Neberte jméno na lehkou váhu, respektujte ho, i když ho slyšíte z úst žebráka, který ho používá pro získání almužny. Ačkoli to nemusí být dobrý člověk, nebo nemusí mít dobré úmysly, nechovejte se ke jménu špatně, protože jeho čistotu není nikdy možné pošpinit. Poděkujte jim, že vám připomněli Boha a běžte svou cestou. V žádném případě se neposmívejte ani neodrazujte lidi, kteří používají boží jméno.

Promluva z 14. 12. 1958

Šrí Satja Sái Bába

GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 26

„Říkáš, Krišno, že božská nebo démonická povaha člověka je důsledkem jeho pocitů a činů v dřívějších životech. Jelikož není možné uniknout jejich dopadu, jaký osud čeká ty, kteří jsou odsouzeni k nesení takového břemene? Existují nějaké způsoby, jak se jim vyhnout? Nebo mohou být jejich následky alespoň zmírněny? Je-li to možné, prosím, řekni mi o nich, abych se jejich pomocí mohl zachránit.“ Tuto otázku Ardžuna položil proto, aby mu Pán pověděl o léku pro celé lidstvo.

Krišna okamžitě odpověděl. „Těch prostředků není málo. Poslouchej. Jsou tři typy *gun*: *sattvická*, *radžasická* a *tamasická*. Vyplyvají z vnitřního vědomí (*antahkarana*) a to je závislé na přijímané potravě. Jsi tím, čím se živíš. Tvé aktivity formují tvou povahu. Proto alespoň v tomto zrození může člověk upravením stravy a aktivit (*áhára* a *vihára*) přemoci démonické sklony, které ho ovládají. Plánovaným snažením může podpořit *sattvické* vlastnosti.“ Tuto radu Pán s láskou udělil horlivému tazateli Ardžunovi.

Ten byl radostí bez sebe, když slyšel, že má člověk možnost se zachránit, a chtěl se dozvědět ještě více. Krišna ho obdařil milostí svého okouzujícího úsměvu a vyhověl jeho přání. „Ardžuno,“ odpověděl, „hlavní utvářející silou je potrava. Poskvrněná mysl utlumuje jas bezúhonných mravů. Jak může blátivé jezero odrážet jasný obraz? Božství se nemůže zrcadlit ve zlé nebo neřestné mysli. Potrava dává sílu tělu a tělo je úzce spojeno s myslí. Síla mysli je také závislá na síle těla. Mravné chování, dobré návyky i duchovní usilování závisí na kvalitě jídla. Nemoci, mentální slabost a duchovní chabost jsou následkem vadné stravy.“ Nato Ardžuna požádal Krišnu: „Pověz mi, prosím, z čeho se skládá jídlo *sattvické*, *radžasické* a *tamasické*.“

„Ardžuno, aby jídlo bylo *sattvické*, musí posilovat jak mysl, tak tělo. Nemělo by být ani příliš slané, ani pálivé, ani hořké, ani sladké, ani příliš kyselé. Nemělo by se jíst, dokud je vařící. Je třeba vyhýbat se pokrmům, které vzbuzují žízeň. Všeobecně platí, že by se člověk měl v jídle omezovat,

držet se zpátky. Potraviny vařené ve vodě by se neměly jíst druhý den, protože se kazí. I smažené pokrmy by se měly zkonsumovat dříve, než začnou mít nepříjemnou vůni. Radžasická potrava je opakem sattvické. Je příliš slaná, příliš sladká, pálivá, kyselá a příliš voňavá. Taková jídla vzrušují a opájejí.“

„Pane, prosím za odpuštění, jestli se zdám neomalený, ale ptám se z dychtivosti dozvídat se, to je vše. Je možné změnit charakter z jedné *guny* na druhou jen změnou svých stravovacích návyků? Nebo je potřeba činit ještě další věci, které by napomáhaly procesu očišťování? Pověz mi, je-li zapotřebí něčeho dalšího.“

„Můj milý švagře, kdyby byla transformace charakteru tak snadná, neřest a zlo, pro démonskou povahu tak charakteristické, by už dávno byly smazány z povrchu země. Samozřejmě že je třeba dělat ještě další věci. Poslechni si, co všechno musí být čisté: potraviny, nádoby, v nichž jsou uvařeny, a osoby, které jídlo připravují. I ty, které je podávají. Nestačí, jsou-li potraviny čisté a kvalitní. Musí být produkovány poctivým způsobem. Nikdo by neměl na své živobytí vydělávat nepoctivým, nespravedlivým nebo nepravdivým způsobem. Takové živobytí je již od samého základu prohnilé. Zdroj, průběh i cíl – všechno musí být stejně čisté. Nádoba musí být čistá beze skvrn. Člověk, který jídlo podává, musí být nejen čistě oblečený a čistého charakteru a čistý ve svém jednání, ale také čistotný ve svých návycích. Při podávání pokrmů by měl být prost zloby a zlosti, obav nebo lhostejnosti; měl by být spokojený a svěží a také pokorný a plný lásky. Během obsluhování hostů by se neměl zabývat špatnými nebo mrzkými myšlenkami. Pouhá fyzická čistota a šarm nejsou kompenzací za špatné myšlenky a návyky.

Sádhaka usilující o soustředění si musí na tyto věci dávat pozor. Jinak ho během meditace budou pronásledovat jemné vlivy vzniklé ze zlých myšlenek kuchaře a číšníka. Je třeba dbát, aby měl kolem sebe jen ctnostné jedince. Vnější kouzlo, vysoká odborná úroveň ani výhodně snížené ceny by vás neměly ovlivnit ve prospěch nebezpečných kuchařů a obsluhujícího personálu. Důkladně zkoumej jejich návyky a charakter. Jídlo, které přijímáte, je tak důležitou součástí fyzických a mentálních vlivů, s nimiž se musíte potýkat na duchovním poli. Čistota mysli musí být podpořena čistotou těla stejně jako jeho důležitou funkcí, řečí. To je pravá askeze (*tapas*): tělesná, mentální a slovní.“

Mysl má být osvobozena od obav a starostí, nenávisti a strachu, lačnosti a pýchy. Měla by být

prosyncena láskou ke všem tvorům. Musí spočívat v Bohu. Musí být držena na uzdě, aby se nehnala za potěšením z věcí. Žádné nižší myšlenky nesmí být povoleno se vloudit; všechny musí směřovat k povznesení jedince do vyšších úrovní. To je správná askeze mysli (*manas*). Co se týče askeze těla, používej jej i svou fyzickou sílu a schopnost ke službě druhým, k uctívání Boha, k vyzpívání jeho slávy, k návštěvám míst posvěcených jeho jménem, k řízeným dechovým cvičením, abys dokázal odvrátit své smysly od škodlivých cestiček a krácel po cestě k Bohu. Služba nemocným a trpícím, dodržování pravidel mravnosti a konání prospěšných věcí musí vaše tělo posvětit.

Také je třeba pěstovat askezi v řeči. Nemluvte příliš, nečiňte falešná prohlášení, nelibujte si v pomluvách a kletvách; nikdy nehovořte hrubě; mluvte mile a líbezně a mějte při tom v mysli vždy vzpomínku na Pána (Mádhava). Pokud chybí i jen jeden z těchto tří způsobů askeze (fyzického, mentálního nebo slovního *tapas*), zář *átmana* (*átmadžjótí*) se nemůže projevit. Pro světlo jsou nezbytné lampa, knot a olej. Tělo je lampa, mysl je olej a jazyk je knot. Všechny tři musí být v pořádku.

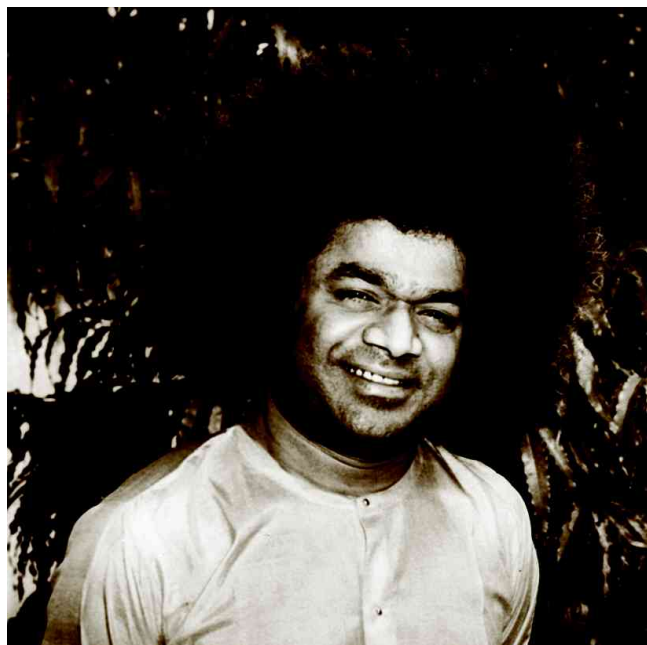
Někteří zbožní lidé mají za to, že dobročinné skutky jsou také formou fyzické askeze. Je dobře, že si to myslí, ale člověk by si přitom měl uvědomovat, kde, kdy a komu je poskytuje., Školy by se například měly zakládat tam, kde dosud žádné nejsou, nemocnice v oblastech nejvíce zamořených nemocemi a zásobování potravou tam, kde potopy nebo sucha způsobily hladomor. Je třeba také brát v úvahu povahu a stav příjemců, jak při vyučování *dharmy* a *brahmavidji*, tak při jiných rozličných službách. Taková dobročinnost, která odstraňuje nedostatky nejvíce bránící člověku v pokroku, se nazývá *sattvickou*.

„Krišno,“ přerušil ho Ardžuna, „smím ti položit jednu otázku? Dobročinnost je přece vždy dobročinností, ať má jakoukoli podobu, ať je konána jakýmkoli způsobem, že je tomu tak? Proč tedy rozlišuješ mezi *sattvickou*, *radžasickou* a *tamasickou*? Cožpak tyto existují?“

Nato Krišna odpověděl: „Samozřejmě že existují. Většina těch, kteří přispívají na dobročinné účely, si chce zajistit jméno a věhlas. Hlavním motivem jejich činnosti je to, co za ni chtějí dostat zpátky. Jen ojedinele si přejí získat boží milost a nic jiného. Dary věnované s jediným přáním – získat boží milost, jsou *sattvické*. Jsou-li však darované v očekávání, že obratem přinesou veřejné uznání, pocty a moc, nebo jsou-li prováděny rozmrzele nebo neochotně pod nátlakem, pak je lze označit jako *radžasické*.

Dobročinné dary mají být předávány s vírou a úctou, ne házeny příjemcům do tváře. Nemají se

dávat v nepříhodnou dobu, ani lidem, kteří si je nezasluhují. Dávat jídlo někomu, kdo je přejedený, je břemenem, ne požehnáním; nemocnice postavené na nepřístupných místech jsou vyhozené peníze. Takové marnotratné a bezúčelné dobročinnosti se říká tamasická.

Při charitativní činnosti by člověk měl být bdělý. Neměl by ji rozdávat komukoli, kdo o ni prosí, nebo ji rozptylovat na všechna možná místa. Vždycky dbej, aby sis připomněl tři druhy, o nichž jsem se zmiňoval, a teprve potom dělej to, co se zdá být příhodné. Tvůj dar nesmí v žádném případě sloužit tomu, aby sis udělal jméno nebo publicitu; nesmí být motivován okázalostí či touhou po věhlasu, ale měl by být účelný a užitečný. Sattvický postoj je nejlepší pro každou činnost. Tento postoj musí provázet veškerou aktivitu, ať je to pozorování, naslouchání nebo mluvení.“

Ardžuna všemu naslouchal se sklopenou hlavou a plnou soustředěností. Podíval se do Pánovy líbezné tváře a zeptal se ho: „ Co přesně je pravé naslouchání a vidění? Prosím, vysvětli mi to podrobněji, abych se mohl řídit tvými pokyny.“ Ardžuna Krišnu prosil tak úpěnlivě, že se Pán na něho láskyplně usmál, vzal ho okolo ramen a pravil: „Sattvické naslouchání znamená naslouchat příběhům, zážitkům a poselstvím mudrců a světců, kteří aspirovali na dosažení Boha a realizovali ho. Sattvické vidění znamená pozorovat Pánovy uctívatele, obrazy světců a mudrců, účastnit se oslav svátků v chrámech atd. Radžasické vidění je dívat se na smyslné obrazy, obrazy přepychu, pompézních oslav a okázalé předvádění egoistického využívání postavení a pravomoci. Libovat si v popisech smyslných scén a příhod nebo v ukázkách vlastní moci a autority i v uplatňování své

moci a zdatnosti je klasifikováno jako radžasické naslouchání. Jiní zase rádi poslouchají hrůzné dobrodružné příběhy, příběhy o zlých monstrech a mrzkých činech. Takoví lidé jsou tamasického založení. Obdivují násilí a strašidelné scény a rádi si tyto obrazy podržují před očima. Uctívají krvelačné, démonické Bohy a libují si v poznávání duchů a zlých sil.“

Milí čtenáři! Srdcem učení Bhagavadgíty je toto: Tělo a život v něm jsou založeny na potravě (*anna*) a jsou jí udržovány. Proto potrava určuje, jakého duchovního stupně jedinec dosáhne, zda nízkého či vysokého. Dnes se zdůrazňuje důležitost disciplíny a ukázněného chování (*ništa*), ale není brán zřetel na výživu (*našta*). Někdo může být jakkoli učený nebo věnovat jakkoli velkou pozornost védántě a jejímu šíření, ale pokud opomíjí přísná pravidla stravování, jež tvoří základ těla a jeho funkcí, nemůže uspět. Nikdo nevěnuje pozornost kromě čistoty potravin také čistotě kuchaře a těch, kteří připravené pokrmy podávají. Lidé jsou spokojeni, když mají plný žaludek a když utišili hlad. První chrám, který při rozbřesku dne navštěvují, je restaurace, kde jsou Átmarámovi nabízeny „idli“ se „sambarem“! Jak tací gurmáni mohou dosáhnout nějakého soustředění? Jak může v nějaké restauraci být zaručena čistota potravin a obsluhy? Kdo tomu věnuje pozornost? A lidé si bez této čistoty hlasitě stěžují, že se nedokážou soustředit, a naopak trpí ještě větší zmateností! Výsledek se dostaví jen tehdy, když správně proběhly příslušné příčiny. Použijí-li se k vaření hořké potraviny, jak může hotový pokrm chutnat sladce?

Gíta učí, že je třeba velmi pečlivě usměřňovat stravování i odpočinek, ale tomuto učení je věnována malá pozornost. Nikdo to nepovažuje za tak důležité. Všude najdete lidi, kteří na Gítu přísahají, celé hodiny ji vykládají a kážou o ní, ale jen velmi málokdo její učení uskutečňuje v praxi. Mají plnou hlavu jejích veršů (angl. verses), ale když se karta obrátí, nedovedou přijmout změny (reverses) s filozofickou statečností. *Ánandu* a *šánti* můžete získat jen po očištění svých stravovacích návyků a způsobů, jak trávíte volný čas.

Tma a světlo nemohou existovat spolu. *Káma* (touha) a *Ráma* nemohou být současně na jednom místě, jsou jako oheň a voda. Jak se člověk může ubránit nějaké zlé reakci, když v jedné ruce drží Gítu a v druhé horkou kávu, čaj nebo cigaretu či „bidi“ nebo šňupek tabáku? Někteří dokonce svůj nezřízený způsob života ospravedlňují tvrzením, že všechno, co snědli – jakýmkoli způsobem a na kterémkoli místě – vše je učiněno čisté a přijatelné ohněm duchovní moudrosti (*džňána*), který v nich hoří!

Jak se může hořké ovoce proměnit ve sladké, i kdyby bylo opakovaně ponořováno do celé řady posvátných řek? Jak mohou osoby, které o Gítě jen hovoří, být prosyceny sladkostí jejího poselství? Co se pak ve skutečnosti stane, je to, že ostatní, kteří takovému pokrytectví naslouchají, ztratí i to málo víry, které v naše svaté spisy měli, a jsou z nich skalní nevěrci.

Jak lze očekávat od člověka, který nedokáže omezit a usměrnit své stravování, že nebude stejně bezmocný, má-li omezovat a usměrnit své smysly? Může nos, který při zakašlání upadne, přestat kýchnutí? Jak může někdo příliš slabý na to, aby vyšel do schodů, vystoupit k nebeským výšinám? Je-li někdo bezmocnou obětí kávy, cigaret nebo šňupavého tabáku, kde sebere sílu a odvahu k přemožení mocnějších nepřátel, jako jsou zloba, chtíč a chamtivost?

Když se nevypořádá se špínou, jak se může vypořádat s chtíčem? Staňte se pánem svého jazyka a stanete se pánem sexu. Jedno je pevně spjato s druhým, tak úzce, jako oči s nohama.

Saí inspiruje

Člověk s vášnivou složkou (radžo guna) je ten, kdo je nadměrně šťastný, když dostane to, po čem toužil.

Jeho ego se tím zcela nafoukne. Pokud jeho přání naplněna nejsou, má sklon rozvíjet nenávist.

Z toho plyne, že pro do vášnivé složky ponořeného člověka nebude výsledek dobrý, ať jsou jeho touhy naplněny nebo ne. Takový člověk je často pohlcen hněvem a hořkostí. Vášnivá složka způsobuje horkokrevnost a prchlivost. Když je vášnivá složka silná, vyvolává v člověku hněv a nenávist, vzrušuje jeho krev a způsobuje zarudnutí jejich očí.

Když je člověk naplněn harmonickou složkou (satva guna), stane se čistým. Stane se z ní vlastnost, která ho vykoupe, když koná prospěšnou činnost s čistým srdcem a koná ji jako oběť božství.

Při narození nic nevíte, ale když odcházíte z tohoto světa, měli byste tvrdě pracovat na tom, abyste ho opouštěli jako realizovaná duše.

Promluva z 8.1.1988

Stejně jako je vesmír tvořen třemi složkami (guna),

které jím prostupují, je první fáze duchovní cesty uzavřít pasivní složku (*tamo guna*), jejímž hlavním poznávacím znakem je hloupá zatvrzelost. Když jste naplněni netečností této složky, projevujete mdlou inteligenci a máte sklon oddávat se kladení nesmyslných otázek a hádkám.

Místo toho se snažte studovat každou věc do hloubky a poté z ní vyvodit důsledky. Pouze tehdy se stanou vaše zážitky přínosnými. Člověk s touto složkou není schopný vnímat pravdu a nemůže realizovat božství. Takový člověk bude chycen v nekonečném cyklu života a smrti. Vyhýbejte se nekonečným slovním debatám o každé hlouposti. Takové kontroverze vedou pouze k posílení zahořklosti, ne harmonii. Nepomůže vám to k realizaci pravdy.

Promluva z 8. 1. 1988

Avatár Krišna

Promluva Šrí Satja Sái Báby na Šrí Satja Sái koleji v Brindávanu 6. září 1977

Vtělení lásky!

Tento den je oslavován jako den Krišnova narození. Krišna se narodil ve vězení; to je fakt, který nás učí, že Bůh se musí inkarnovat nebo zpřítomnit v tmavé úzké věznici našich srdcí, abychom získali světlo a obdrželi svobodu.

Májá je iluze, zastírající pravdu o bytí. Vede člověka k tomu, aby ztotožňoval pravdu se svým tělem, a ponouká nás, abychom sloužili žádostem těla. Takto člověk zapomíná na božské, naslouchá volání zvířete v sobě a následkem toho padá z výšek svých ideálů. Ale když se Krišna narodí ve sklepení lidské mysli, člověk je zachráněn. Proto musí člověk nabýt vědomí Boha v hloubi svého srdce.

Včera na zpáteční cestě z Óty jsme zastavili v bandipúrské přírodní rezervaci. Na ochočeném slonu jsme vyjeli do lesa, abychom zahlédli divoké slony. Představte si, hledali jsme slony sedíce na slonech! Kdykoliv jsme zahlédli v buši chobot, propadli jsme nadšení. Sedíce na ochočeném, zdomácněném slonu jsme horlivě hledali slona v přírodních podmínkách,

nedotčeného nepříznivými návyky a dovednostmi. Podobně člověk ignoruje Boha ve svém nitru, v jeho přirozeném prostředí a snaží se vyhledávat stíny, které ho přitahují.

Význam narození Krišny jako osmého dítěte

Šrí Krišna se narodil jako Dévakino osmé dítě. To je významné, protože konečná vyrovnanost mysli je osmým stádiem duchovního usilování po předchozích, kdy člověk přestává být připoután k tělesným smyslům, je naplněn nepřetržitou radostí, sedí v klidu v odpovídajícím držení těla, ovládá svůj dech, stahuje se do svého vědomí, myslí na jediné a medituje. Tomu se říká *aštangjóga*, osmičlenná disciplína.

Boha lze vizualizovat teprve po úspěšném zvládnutí předchozích sedmi stupňů, když byla tímto procesem očištěna mysl. Název *samádhi* se obvykle ztotožňuje s dočasnou ztrátou vědomí, nebo dokonce s dočasným stavem vyššího vědomí. Ale tento stav musíme posuzovat z hlediska toho, jak ovlivnil dotýčnou osobu a její postoj k sobě a k druhým.

Samádhi spojuje slova *sama* (stejný) a *dhi* (intelligence), to znamená inteligenci, která pochopila základní rovnost mezi všemi bytostmi. Nejenže zmizí všechny pocity vnímání odlišnosti a rozlišování významu, ale svůj význam ztratí i pojmy, jako jsou horko a zima, smutek a radost, dobro a zlo. Když člověk dosáhne tohoto stadia, Pán se automaticky narodí v jeho vědomí.

V okamžiku, kdy se Krišna narodil, odpadly řetězy, které poutaly jeho otce. Dveře, které byly zavřeny na závory, se rozletěly a věžeňští hlídači byli ponořeni do oceánu blaženosti, takže nepoznávali žádnou událost nebo věc ve světě materiálním. Oheň nenávisti, který v nich hořel, byl zchlazen a tma ustoupila úsvitu moudrosti.

Nebe kapkami deště změkčilo půdu a usadilo prach. Jak by mohly živly pracovat proti božské vůli? Zvuk, hmat, světlo, chuť a čich – všechny smysly byly povzneseny, aby oslavily novou éru míru a hojnosti.

Hloubka Vasudévy oddanosti k pánovi

Vásudéva položil dítě do košíku, jak mu poručil „hlas“, a nesl ho na své hlavě přes řeku Jamunu (jejíž vody se rozestoupily a daly mu projít) do Gókula, kde ve stejnou dobu Jašódá, choť Nandy, dala život děvčátku.

Právě když Vásudéva vycházel z vězení, zahýkal osel na dobré znamení, ale on se obával, že to vzbudí strážce. Tak položil košík na zem a drže dítě za nohy oběma rukama, modlil se k němu, aby udrželo strážce ve spánku. Tak hluboká byla jeho oddanost Pánu.

Když vešel do Nandova domu a vkročil do porodní místnosti, Jašódá právě porodila děvčátko. Nebyl tam s nimi nikdo jiný než Rádhá, Nandova devítiletá sestra. Vásudéva vzal děťátko od Jašódy a položil k ní malého Krišnu. Děťátko ženského rodu symbolizovalo *májášakti* (tajemnou, nevyzpytatelnou sílu provázející božskou inkarnaci), která uváděla příchod božského *avatára*. T

Také *jógašakti* (síla provázející Boha) musí stále provázet *avatára*, a ta přišla jako Balaráma, který se narodil Róhiní, další Vásudéově manželce. *Májášakti* provedla svůj lstivý úskok, jakmile byla uložena v posteli u Dévakí. Nahlas křičela, až vzbudila strážce, kteří ohlásili příchod dítěte Kansovi. Ten očekával, že osmé dítě bude chlapec, nicméně uchovil holčičku a udeřil s ní o skálu. *Májášakti* vzlétla do vzduchu a prohlásila, že ten, kdo má zabít Kansu, vyrůstá v bezpečí Gókula.

Krišnovi nemohl pro jeho božství nikdo ublížit

Přestože Kansa zavraždil řadu malých dětí v Gókulu, Krišna unikl jeho očím. Krišna systematicky přemáhal a zabíjel různé vyslance, které Kansa posílal do Gókula pod různými záminkami. Démonka Pútaná přišla v líbezně lidské podobě do Nandova domu s nabídkou, že

bude kojit dítě. Řekla: „Matko, ztratila jsi už několik novorozeňat, snad by mé mateřské mléko mohlo tohle zachránit.“ Jašódá uvěřila, že je to žena plná opravdového soucitu a že její mateřské mléko by mohlo mít vychvalovaný svatý účinek, a malého Krišnu jí podala. Ale Krišna znal její úmysly a vysál z ní dech, až zemřela.

Věnujme však více pozornosti chlapci než jeho hrdinským činům. Všechny tyto činy dokazují jeho božství; nikdo mu nemohl ublížit nebo ho přemoci.

Podle lidového zvyku propíchl Krišnovi uši a nos, aby byla odvrácena smrt, která rodinu obrala o mnoho dětí. Do nosu mu vložili stříbrný kroužek. Prstýnek do nosu měl malou perlu. Perla se získá potápěním hluboko do moře, takže symbolizuje rozlišovací schopnost, získanou potápěním do tajemství objektivního světa.

A dále, protože označovala špičku nosu, snažila se zdůraznit potřebu soustředění se při meditaci na špičku nosu – s přivřenými očima (protože otevřené oči by odváděly pozornost) a nezavřenými očima (protože při zavření očí by se vloudil spánek a ukončil proces meditace). Oči by měly být napůl otevřeny se zrakem zaměřeným na špičku nosu, kde Krišna nosil perlu.

Krišnovy tři svaté sliby

Krišnova pleť nebyla ani světlá, ani tmavá, byla ze tří dílů tmavá a z jednoho dílu světlá, směs obojího. Protože jeho rodiče uctívali Boha Višnu, označili mu střed čela linkou pižma. Na zápěstí nosil stříbrné náramky, jak to tehdy nosívali pasácci krav v oněch krajích. Ale náramky, které nosil Krišna, nebyly jen pouhou ozdobou. Měly hluboký význam.

Je jeden rituál, který musí každý hinduista vykonat dříve, než se pustí do jakéhokoliv úkonu, který má posvátný význam, jako je konání obětí nebo přísahy či vstup do nového období života: totiž rituál přivazování si náramků na zápěstí. To je úkon symbolizující odhodlání splnit onu přísahu nebo vykonávat povinnosti

spjaté s nastávajícím obdobím života.

Krišna učinil tři přísahy a náramky symbolizovaly jeho odhodlání je splnit. Ty přísahy, o nichž se zmiňuje v Gítě, byly: vtělím se v každém věku, abych obnovil a vzkřísil spravedlnost; беру na sebe úkol zajistit mír a blahobyt všem, kdož se na mne spoléhají; spasím každého, kdo se odevzdá celým srdcem a osvobodím jej z koloběhu zrození a smrti.

Takto ujistil Krišna člověka, že ho zachrání od bídy, strastí i hříchů a jejich strašných následků, pokud k němu přilne a bude ho uctívat. Také ujistil svět, že přijde v lidské podobě a povede lidstvo po cestě spravedlnosti, a tím ho osvobodí od strastí a střídání zrodů a smrtí.

Krišna byl vtělením božské lásky

Krišna říká, když slibuje svou milost každému, kdo ho bude uctívat bez jediné postranní myšlenky, že neexistuje žádné omezení ve smyslu kasty, vyznání, barvy pleti nebo země původu a nikomu nebude věnována zvláštní přízeň pro jeho učenost, věk nebo kastu. Krišna byl vtělením lásky a jeho láska neznala hranic.

Jak jste šťastni, že máte dnes stejného Krišnu, úplnou božskou inkarnaci lásky, který zde chodí mezi vámi! Já vám ukáži přesně tu *kaustubhu* (cenný drahokam), kterou jsem tehdy nosil. (Vtom Bába zakroužil rukou a zářivý záblesk světla rázem odhalil unikátní klenot v jeho dlani – *kaustubhu*, proslavenou v Bhágavatě a v puránách. Byl to veliký modrozelený smaragd nepřekonatelného lesku, obdélníkového tvaru, osázený kolem dokola skvělými diamanty, zavěšený na zlatém řetězu. Pak Bába chodil mezi studenty, učiteli a ostatními a milostivě dopřál každému pohled na posvátný klenot zblízka).

Důvod pro lidské vtělení božství

Krišna se pohyboval mezi lidmi jako obyčejný člověk a svou božskou láskou je přitahoval, aby poslouchali jeho božská přikázání. Upustil od okázalého nošení svých odznaků svatosti, které sestávaly z lastury, kola, žezla a lotosového květu. Nenosil ani korunu.

Jako hoch chodil za kravami na pastvu jen s ručníkem obtočeným kolem hlavy. (Zde Bába požádal o delší ručník a obtočil si ho kolem hlavy, aby ukázal, jak tehdy vypadal Krišna.

Dále Bába říkal, že v Gókulu a kolem Brindávanu za oněch časů, tak jako dnes, bylo hodně pávů, takže když Krišna našel náhodně vypadlé pero, zastrčil si je do záhybů ručníku. Byl to vskutku okamžik nejvyššího a nejvyššího potěšení, vidět Bábu stát jako hocha Gópalu před očima stovek oddaných, užaslých v uctivé bázni a zbožňování).

Když Pánduovci oslavovali oběti Ašvamédhy a Ródžasája, Krišna požádal o přidělení nějakého úkolu, aby mohl být užitečný. Přestože by byl mohl zničit celý národ Kuruů, snažil se, jak mohl, přivést je k rozumu, aby je zachránil.

Jeho učení a poselství je i dnes stejné jako tehdy: „Poznejte sebe, to je jediná cesta jak poznat mne“.

Mít vřelý vztah ke všem živým tvorům, láskou získat jejich lásku, a procesem napravování jejich vidění a očišťování jejich vědomí je vést k realizaci Boha, jenž je jejich jádrem – to je úkol, který máte před sebou.

Pokud na sebe nevezme lidskou podobu, nikdo se nepřiblíží. Je-li přijata podoba nadlidská, lidé zůstanou vzdáleni. Proto, jak se praví v šástrách: „Daivam mánuša rúpéna“ – božské musí přicházet v podobě lidského, aby spasilo lidstvo.

Věřte v pravdivost Krišnových slov

„Pět živlů“ je produktem boží vůle, proto jsou poslušny Krišnovy vůle. Cokoliv Krišna řekl, to se splnilo. Jediná správná definice pravdy vlastně je: „To, co říká Krišna.“ Věřte tomu. Držte se pevně toho přesvědčení.

Jednoho dne se šel Krišna s Ardžunou projít. Ukázal na ptáka, sedícího na větvi stromu, a zeptal se Ardžuny: „Vidíš toho páva?“ Ardžuna odpověděl: „Jistěže ho vidím.“ „Ó Ardžuno, to není páv, to je orel,“ řekl Krišna. Pak se opravil, ukázal na téhož ptáka a pravil: „Promiň, je to

hrdlička.“ I Ardžuna se opravil a řekl: „Ano, teď vidím, že je to skutečně hrdlička.“ Krišna se Ardžunovi vysmál a řekl: „To vůbec není hrdlička, je to vrána.“ A Ardžuna souhlasil bez odmluvy: „Nad vši pochybnost, je to vrána.“

Poté Krišna obvinil Ardžunu z hlouposti proto, že slepě souhlasil s každým jeho názorem – o pávovi, orlovi, hrdličce a vráně. Ardžuna odpověděl: „Co ty řekneš, je pro mne pravda. Ty můžeš udělat z vrány hrdličku nebo z páva orla. Proč bych se neměl ztotožnit s tím, co prohlašuješ? Tvé slovo je pravda, kterou se řídím.“

I vy si musíte vypěstovat tuto víru a nedat se odradit vlastním sobectvím nebo cizím cynismem. Rozvíjejte moudrost a plnou oddanost, a vaše srdce rozkvetou do voňavé

krásy. Zde máte obraz Sáiho stojícího na lotosovém květu. Sái Krišna se usídí v lotosu vašeho srdce. Bude věčně s vámi jako ochránce a průvodce a bude vás zahrnovat milostí. Bude vám matkou, otcem, učitelem a nejbližším příbuzným, bude vám vším.

Proto si přeji, abyste se dobře naučili předmětům, které se podle osnov vyučují. Zhostěte se svých studentských povinností, jak nejlépe dovedete podle svých dovedností a své inteligence. Řiďte se disciplínou, která je vám uložena, abyste se stali lepšími. Cvičte se v opakování božího jména a meditaci a pěstujte postoj nezištné služby druhým.

Staňte se dobrými dětmi, dobrými občany a dělejte čest rodině, společnosti a zemi.

Sái inspiruje

Sám vesmír je univerzitou, ve které studují všechny lidské bytosti.

Každý student studuje jeden předmět a získává diplom. Každý si může zvolit předmět, který se mu líbí. Ale bez ohledu na to, že každý studuje jiný předmět, mají všichni jeden společný cíl, jednu společnou cílovou stanici, kterou je získání diplomu božské lásky. V kosmické univerzitě, ačkoli se na ní studují vědecké, politické, ekonomické a další obory, je vždy základem duchovní poznání. Dokonce i v duchovní oblasti jsou různé předměty. Jedna důležitá skupina má pět předmětů: odevzdání, oddanost, disciplína, rozlišování a odhodlání.

Ti, kteří zvládli tyto předměty, jsou kvalifikováni ke získání božské lásky.

Promluva z 16. 1. 1988

Rozhovor s Georgem Bebedelisem

Rozhovor byl pořízen na sklonku léta 2017 nedaleko řecké metropole Atén po skončení kempu pro Sái mládežníky z Evropy. George Bebedelis je jedním z mála Evropanů, jenž měl několikanásobnou příležitost se osobně setkat se Satja Sái Bábou a být Jím doslova osobně veden na životní cestě.

Hledání a setkání se Satja Sái Bábou

Pavel: Jak jsi se setkal se Satja Sái Bábou? Myslím tím, kdy poprvé jsi Její uviděl a kdy jsi o Něm poprvé slyšel.

George: Poprvé jsem přijel do Prašanti Nilajam (pozn. ášram založený Satja Sái Bábou v němž byl po většinu svého života) v roce 1987, což znamená před 30 lety. Tehdy jsem byl dvacetipětiletý mladík. Předtím, když mi bylo 16, 17 roků jsem byl filosoficky zaměřen, měl jsem hodně otázek o životě, jaký je smysl života, jak najít mír a štěstí atd. Už od mládí jsem tedy četl duchovní

literaturu. Zvláště kolem osmnácti let, kdy jsem studoval polytechniku, obor strojní inženýrství. Předmět studia mě příliš nezajímal a tak jsem většinu svého času zasvětil hledání na různých duchovních cestách. Dělal jsem toho hodně, četl jsem knihy, potkával mnoho lidí v různých centrech. Hodně jsem cvičil aikido, což je japonské duchovní umění. Taky jsem cvičil tai jitsu a stal jsem se učitelem tai jitsu. Upřímně jsem následoval tuto cestu a myslel jsem si, že budu v budoucnosti učitelem tai jitsu. Takový byl můj život, kdy jsem byl ponořen do duchovního hledání. A potom jsem uslyšel od kamaráda, s kterým jsem cvičil aikido, o Satja Sái Bábovi. Okamžitě mě to zasáhlo a řekl jsem si, že to je velká věc. Pokud takováto bytost existuje na Zemi, tak nemůžu déle zůstat tam, kde jsem. Okamžitě Ho musím jet navštívit. Jakmile to bylo možné, tak jsem v roce 1987 odjel navštívit Satja Sái Bábu. Bylo to v létě, kdy jsem měl na univerzitě prázdniny.

Letěl jsem do Bangalore a tam odsud jsem jel autobusem, protože jsem v té době neměl moc peněz. Autobus jel 6 nebo 7 hodin do Prašánti Nilajam a já jsem tam přijel už hodně pozdě. Byla téměř noc. V ášramu mi řekli: "Půjdeš do ubytovacího hangáru". Nevěděl jsem, co to je a kde to najdu. Ukázali mi velkou budovu, tak jsem otevřel dveře a zeptal se: „Kde můžu být?“ Ukázali mi jednu matraci na zemi. Neměl jsem u sebe nic, přikrývku, síť proti komárům, nic. Tak jsem si lehl a všichni komáři se na mě slétli. Další dny jsem nemohl jíst, protože v té době byla v ášramu pouze jihoindická jídelna a jídlo bylo velmi pálivé. Nebyl jsem zvyklý jíst pálivé jídlo, protože to byla moje první návštěva Indie. Tak jsem dostal průjem. Mé tělo trpělo, ale uvnitř, když jsem viděl Sái Bábu, hluboko v mé duši jsem věděl, že toto je Pravda. Cítil jsem, že mé duchovní hledání došlo konce. Mám tím na mysli, že to byl nový začátek. Konec chození tam a onam. Rozhodl jsem se, že On je můj učitel, On je můj duchovní průvodce, má cesta. Od tohoto prvního momentu v Prašánti Nilajam jsem se rozhodl zůstat se Satja Sái Bábou jako s mým průvodcem a následovat Jeho učení. Následovat cestu, kterou nám dal pro duchovní praxi. Když jsem se vrátil domů, skončil jsem všechny ostatní aktivity. Stal jsem se členem Satja Sái organizace Řecko, která už v té době byla založena.

Od té doby jsem řádným členem. Samozřejmě za ty roky jsem se stal starším členem a přebíral různé zodpovědnosti v organizaci. Na začátku jsem byl koordinátor služby, poté koordinátor vzdělávání v lidských hodnotách, potom vedoucí centra a teď poslední čtyři roky sloužím jako národní koordinátor.

P: A jsi také členem ESSE institutu (mezinárodní institut zaměřující se na vzdělávání v lidských hodnotách).

G: To se stalo paralelně. Protože po několika letech se Sái Bábou jsem se rozhodl více se zaměřit na vzdělávání. Máme v organizaci tato křídla – duchovní, služby a vzdělávání. Vzdělávání je velmi důležité a já jsem byl učitel. Po všechny ty roky, co jsem studoval strojní inženýrství, jsem byl soukromým učitelem. Rozhodl jsem namísto práce jakožto strojní inženýr pracovat v technické škole. Inklinoval jsem k učení. Rozhodl jsem se více se zaměřit na vzdělávací program Sái Báby. To se stalo v prvních letech, kdy jsem se stal členem Satja Sái organizace. Poté jsem byl školen ESSE vzdělavatelem a stal jsem se Sái učitelem a později školitelem v ESSE. Zabývám se tím i nadále a snažím se být do toho plně ponořen, tak jako na začátku sloužit. Především však se snažím si být po celý čas vědom, proč jsem tady a proč dělám tuto práci pro organizaci, jaký je účel. Nezapomenout co je hlavním cílem, znát opravdové Já. To je něco, co jsem měl možnost slyšet od Sái Báby při interview.

Velmi jsem si přál mít nějaké vedení přímo od Sái Báby. On samozřejmě dává vedení – promluvy, ve kterých je všechno. Ale bylo tam takové přání mít něco speciálního, osobní instrukci od Sái Báby. Byl jsem požehnan při jednom interview. Sái Bába mi dal osobní instrukci. Známa jako cesta sebedotazování. Ptát se po celou dobu: „Kdo jsem? Kdo jsem?“ Při jednom interview o tom Sái Bába mluvil. Stál proti mně a na začátku interview se mě zeptal: „Kde je Bůh?“ Předtím se však zeptal obecně: „Proč jste vy všichni tady?“ Řekl jsem: „Přišel jsem pro Boha, pro Tebe.“ Pak se mě zeptal: „Kde je Bůh?“ Řekl jsem Mu: „Bůh je všude.“ Řekl mi: „Ty jsi taky Bůh. Bůh není někde vně. Ty jsi Bůh.“ Potom začal učit, že musíš celou dobu meditovat, každý moment a připomínat si: „Já jsem Bůh.“ Potom vysvětlit Só Ham. Samozřejmě známe to z promluv, ale řekl mi: „Tvůj dech opakuje Sóham 21 600 krát za den, pamatuj Já jsem Bůh. Nejsi tělo, nejsi smysly, nejsi mysl, celou dobu pamatuj, „kdo jsem?“. Jsi mistr, to je skutečné mistrovství. Děláme všechny možné zkoušky na univerzitách a jsme pak mistři, ale skutečné mistrovství, je mistrovství ovládnutí mysli. Všechno toto – tělo, mysl, myšlenky, radost, smutek, všechno musíš ovládnout a stát se mistrem mysli.“ To bylo 3. ledna 1994, téměř po sedmi letech, kdy jsem Ho poprvé navštívil. Neměl jsem žádné interview na začátku. To nebylo jednoduché. Uvnitř mi však dal vnitřní vidění. Dal mi sebevědomí a sílu přijít znovu a znovu a být blízko Něj. To bylo důležité, protože ačkoliv někdy Sái Bába dá některým interview, oni i tak pak odejdou.

Po tolika letech na duchovní cestě můžu říct, že nejdůležitější je být stabilní. Být stabilní, pevný, protože tady je tolik vzletů a pádů, změny se dějí v tvém životě, v Satja Sái organizaci, změny se dějí tam a všude, ale ty musíš zůstat pevný. A po všechen čas mít v mysli, že by si rád realizoval Boha, byl Mu blíže. Udržuj to v sobě. Je to jako oheň a ty musíš udržovat tento oheň po celou dobu. Byl jsem požehnan tím, že jsem dostal osobní instrukci a myslím, že cokoli dělám v denním životě, zkouším na to myslet. Co je smyslem našeho života, veškeré naší práce v organizaci, veškeré práce mimo organizaci, je vědět, kým opravdu jsme. Musíme přemýšlet o Bohu každým okamžikem. To je nejjednodušší cesta, jak být vědomý. Vždy pamatuj, že Bůh je s tebou, kdekoli jsi. To je jednoduché, to není těžké. Potom ucítíš, že Bůh je s tebou a realizuješ, že tento Bůh není někde mimo tebe. On je tvé skutečné Já. Oddanost pomáhá k poznání, protože myslet na Boha, uctívat Boha, zpívat duchovní písně atd. to je oddanost, která je velmi důležitá, protože v ní roste vědomí přítomnosti Boha a čím více si jsi vědom přítomnosti Boží, tím více jsi blíže svému skutečnému Já, protože Bůh je tvé skutečné Já. Tato oddanost pomáhá poznání, cesta poznání, která je konečným učitelem k vědění Božího Já. Skutky také pomáhají k tomu nebýt egoistickým, ale dávat druhým. Toto je krásně řečeno Sái Bábou. Sái Bába nám dal celou pravdu tak jednoduchým způsobem. I kdybychom měli jen jednu promluvu Sái Báby, měli bychom celou pravdu, protože nejvíce mluví o třech cestách. Cesta činů, cesta oddanosti, cesta poznání. Jeho jméno je SAI. To znamená Služba (v angl. Service), Uctívání (Adoration), Osvícení (Illumination).

Rodina a praktický život

P: Říkal jsi, že jsi členem Satja Sái organizace již třicet let a tvůj bratr je také členem organizace. Jak je to tedy s ním a s tvými rodiči?

G: Jsem šťastný, že také můj bratr je oddaným Satja Sái Báby. Další rok (1988) jsem přijel do Prašánti Nilajam s mým bratrem. On je tedy také velmi dlouholetý člen Satja Sái organizace. Jsem velmi šťastný, že jsme spolu na stejné cestě po tolik let. Moji rodiče znají Satja Sái Bábu, respektují Ho a věří v Něj, ale nikdy nebyli v Indii. Několikrát také byli v Satja Sái centru, ale nevykonávají žádnou duchovní praxi. Ale jsou to dobří lidé, velmi pokojní a milující. Tak je to v pořádku. Po tolika letech již věří v Sái Bábu, ale na začátku tomu tak nebylo. Protože Satja Sái Bába byl něčím novým. Ptali se: „Co je to za člověka?“ Ten, který změnil jejich syna, protože se hodně věcí změnilo v mém životě, poté co jsem potkal Sái Bábu. Protože předtím, když jsem byl studentem, byl jsem mladý muž, byl jsem úplně jiný. Neměl jsem disciplínu, jako se tomu stalo s většinou mladých lidí. To setkání změnilo mnoho v mém životě, protože jsem poznal, co je smyslem života, a tak nemělo žádný význam ztrácet čas konáním různých hloupých věcí a ztrácet energii namísto práce vevnitř a pomalu, pomalu se očišťovat, a tak přicházet blíže Bohu. Sái Bábovo učení je nádherné.

P: Znamená to tedy, že jsi po první návštěvě Prašánti Nilajam změnil mnoho věcí ve svém životě, jako např. že jsi přestal pít alkohol apod.?

G: Ano. Alkoholu jsem nepil příliš moc, ale chodil jsem pozdě spát a kouřil jsem. Ne protože by mi to chutnalo, ale protože jsem chtěl zapadnout do té atmosféry nočních setkání a volných vztahů. To je také důležité. Sái Bába nám to mladým z Řecka jasně řekl hned na začátku při interview. Trval na tom, že musíme být velmi čistí v sexuálních vztazích. Myslím tím, že když chceš mít vztah, musíš být ženatý nebo vdaná. Sái Bába nechtěl volné vztahy jako je to dnes běžné a my si myslíme, že je to přirozené. To je velká změna. Bylo také pro mě velmi překvapivé, když jsem byl poprvé v ášramu, jak jsou muži a ženy odděleni.

P: Jedna z dalších věcí, kterou o tobě vím, Georgi, je, že žiješ sám. Co je důvodem a jak k tomu došlo?

G: Protože občas Sái Bába mluvil a ty víš, že na duchovní cestě, a nejen na té se Sái Bábou, ale také na mnoha jiných duchovních cestách, mohou lidé žít sami. Neměl jsem opravdovou touhu po vlastní rodině, mít vlastní děti. Myslel jsem si, že to pro mě není nutné. Hodně jsem o tom přemýšlel a pracoval v sobě a rozhodl jsem se, že pokud je to pro mě lepší, zůstanu sám. Byl jsem opět požehnan Sái Bábou, protože několikrát o tom se mnou mluvil. Řekl jsem mu, že se nechci oženit a On mi řekl: „Ok, žehnám ti.“ Dal mi své požehnání. Potom jsem byl uvnitř klidný, protože předtím jsem nevěděl, jestli je to dobré rozhodnutí. Chtěl jsem si to ověřit, protože to je velmi důležité rozhodnutí. Také v tomto mi tedy Sái Bába dal jasné vedení. A teď jsem s tím velmi šťastný.

P: Opravdu?

G: Ano, protože když začneš meditovat, celá Země se stane tvojí rodinou. Myslím tím, proč je nutné mít ženu a co znamená „moje žena“ a „moje děti“. Musíš milovat všechny, i když máš svoji rodinu. Účel je rozšířit své porozumění. Porozumět, že celý svět je tvá rodina. Když máš svoji vlastní rodinu, běž za tuto omezující hranici svých dětí, své ženy, duchovně se rozvíjej. Není nutné jít cestou vlastní rodiny. Rozpoznej celý svět jako svoji rodinu. Všichni jsou bratři a sestry. Služ všem. Sái Bába nám dal příležitost cítit tuto velkou rodinu v Satja Sái organizaci.

Jak roky plynou, jsem velmi šťastný. Pracuji také s dětmi, protože jsem učitel. V řecké Satja Sái organizaci máme velmi dobré vztahy. Není nás mnoho, ale jsme jednotní a můžeme cítit tuto rodinu. To znamená, že rodina není vskutku něco, co bych postrádal. Na druhou stranu jsi volný. Jsi volný k tomu být na 100 % zaměřen na cíl, kterým je Bůh, a můžeš dávat ostatním lidem.

S vlastní rodinou musíš jít tam a tam, např. musíš jít za tvým bratrancem, jenž je ženatý nebo tvá žena řekne musí jít tam a na tuhle párty atd. Bolí z toho hlava (smích). Ale nechci tím říct, že každý musí jít touto cestou. Ale nakonec každý musí poznat, že celý svět je jeho rodina. Neměl bys být omezen svojí vlastní rodinou. Dokonce ani svými biologickými bratry a sestrami. Všichni jsou bratři a sestry. Jednou jsem byl přítomen interview, kde byli dva bratři, a Sái Bába se jich zeptal: „Kde je tvůj bratr?“ A jeden z nich řekl: „Toto je můj bratr.“ Sái Bába láskyplně odpověděl: „Ne, to není správná odpověď. Všichni kluci, kteří jsou tady, jsou tví bratři. To je správná odpověď.“ Po celou dobu nás takto Sái Bába učil. To je stejné s tvými vlastními dětmi. Všechny děti jsou tvé vlastní. Miluj všechny a služ všem.

Duchovní praxe

P: Zajímáš se o Védy, jak se to stalo?

G: Studoval jsem po mnoho let, protože mě velmi zajímal sanskrt a védská filosofie. Již předtím jsem věděl něco málo ze sanskrtu.

P: Dříve než si přijel poprvé do Prašánti Nilajam?

G: Ano. Měl jsem nějaké povědomí o indické filosofii, Upanišádách. Měl jsem vášnivé zaujetí pro sanskrt a pro starověkou řečtinu. Před mnoha lety jsem začal studovat sanskrt, který je jazykově příbuzný starověké řečtině. Je velmi důležité znát jazyk. Sanskrt je velmi posvátný jazyk, v kterém bylo napsáno mnoho posvátných textů. Jsem velmi šťastný, že jsem měl vůli naučit se jazyk, ale stojí to velké množství času. Když mám čas, tak toto je moje hobby. Moje hobby je otevřít slovník, studovat gramatiku, otevřít internet a studovat tenhle a tamten verš. Nahlédnout k Satja Sái Bábovi a Šankaračáriovi a studovat, když mám trochu času.

V roce 2006 jsem byl v Prašánti Nilajam. Tehdy jsem znal pouze Ganapati prarthana (modlitba, jež se recituje před zpěvy). Mnoho lidí ji zná. Neočekával jsem od sebe víc. Ale Sái Bába tehdy řekl, že Jeho přání je učit védy a že védy jsou univerzální, jsou pro celý svět. A tak jsem se začal učit vážně, když to Sái Bába řekl. On je můj učitel. Je to pro všechny. Neřekl to nějakým konkrétním lidem. Jeho sdělení pro mě bylo velmi silné. A tak jsem začal vážně studovat sanskrt a začal jsem recitovat každý den. Občas, když se podívám na sebe, tak jsem velmi překvapen. Nemůžu uvěřit tomu, jak si pamatuji, tak mnoho textů, např. celý Rudram srdcem! Je to pouze Jeho milost.

P: To je velmi dlouhý text, ale ty jich znáš víc než jen tento.

G: Ano, Šrí Rudram a nějaké další. Ale teď je to jednoduché, protože znám jazyk, vím, jak recitovat.

P: Ale pamatovat si?

G: Jo, zapamatování zabere čas, ale je to dobré pro soustředění se. Nestačí recitovat čtením. Když si to pamatuješ, je to mnohem mocnější. Musíš recitovat denně. Recituji denně, každé ráno, večer, v noci, když jdu, když řídím a ono to přichází. Studuju soustavně. Nepřestal jsem studovat. Co mi opravdu pomáhá je porozumění významu. Když tomu nerozumíš, jak si to chceš zapamatovat? Když tomu rozumíš, pomůže ti to k zapamatování.

P: Jak jsi řekl předtím, pevná víra je potřebná.

G: Oddanost. Neposlouchám nic jiného. Nedívám se na žádné filmy. Nic. Nemám žádnou potřebu chodit ven. Jít kam? Pro co? Když mám nějaký čas, studuji. Rád bych měl více času, ale nemám, protože mám určitou zodpovědnost. Ale pokud mám čas, učím se, čtu. Mám také rád studium řecké filosofie. Tyto dvě, védy a řeckou filosofii. Dělal jsem na to magistra.

P: Tvá poslední školní práce byla o Platónovi, je to tak?

G: Ano.

P: Porovnával si jeho učení s učením Satja Sái Báby?

G: Nedělám tento typ porovnávání na univerzitě v současné době, možná později. Moje dizertace byla o pojetí krásy v Platónově filosofii.

P: Našel jsi nějaké paralely mezi Sái Bábovým učením a starověkou řeckou filosofií?

G: Sái Bába sám mi na ně poukázal. Nevěděl jsem tehdy nic o starověké řecké filosofii. Sái Bába k nám mluvil na mnohých interview o starověké řecké filosofii. Mluvil o Platónovi, Sokratovi, Aristotelovi. Tak jsem začal číst. Víš, byl jsem strojní inženýr. Nevěděl jsem o tom nic. Ale na střední škole jsem byl velmi dobrý ve starověké řečtině. Měl jsem z ní na střední nejlepší známky. Neznal jsem filosofii, ale znal jsem velmi dobře jazyk. Měl jsem starořečtinu šest let a byl jsem v ní velmi dobrý. To mi později velmi pomohlo, protože když jsem studoval Platónovy dialogy nebo jiné starověké filosofy, mohl jsem je číst v originále, ne v překladech. To samé dělám se sanskrtem, Bhagavad Gíta například. Slyšel jsem Sái Bábu při mnoha promluvách. On vzpomněl mnoho veršů z Bhagavad Gíty, od Šankaračarii, z Upanišad, a když rozumíš, pak pochopíš, jak mocné jsou Sái Bábovi promluvy. Lidé nerozumí, pouze slyší anglický překlad. Občas překladatel nemá čas přeložit, protože Sái Bába je tak rychlý. Nemůžeš pak porozumět Sái Bábově hloubce, když vezme jednu větu z Bhagavad Gíty, z Upanišad. Ale když rozumíš, pochopíš, že Sái Bába je zdroj veškeré moudrosti, veškerého poznání. Jak to ví? Malý chlapec, jenž ve čtrnácti letech odhodil školní knihy, ale když mluví, vezme jeden verš z Bhagavad Gíty, z Upanišad, ze starořecké filosofie. Jak? To je mnohem úžasnější než materializace. Samozřejmě, že je důležité vidět Jeho zázraky. Ale Sái Bába má veškeré poznání, veškerou moudrost. On byl tím, kdo mě vedl touto cestou, protože celou dobu mluvil o starověké řecké filosofii.

Nacházet paralely při studiu je úžasné. Je to má hlavní sádhana. Máme každý týden setkání v Satja Sái centru, mimo pravidelné nedělní setkání, během kterého studujeme buď védy nebo starověkou řeckou filosofii. Jak roky jdou, recitování véd se stává více a více mocnějším. Recitování véd je na začátku velmi zvláštní, ale je zde význam. Jakmile do něj vložíš více a více energie a porozumíš významu, stane se více a více mocnějším. Musíš recitovat správně, to je důležité. Zkoušej dělat to nejlepší, buď co nejpřesnější. Poslouchal jsem velmi pozorně, když jsem byl v Prašánti Nilajam a pak to přišlo.

P: Jsem vskutku okouzlen tím, kolik toho dokážeš a děláš, a to přesto že stále pracuješ na celý úvazek.

G: Když máš oddanost, všechno je možné. Co je velmi důležité, je mít jednobodovou koncentraci. Být stále bdělý. Jak roky jdou, máme občas tendenci lenivět, zapomínat a ztrácet entuziasmus. Ale musí to být každý den, jak den první, když jsme potkali Sái Bábu. S velkým entuziasmem, přijali jsme rozhodnutí následovat Ho, ale později ztrácíme tento entuziasmus. Ne, musíme tento oheň udržovat hořící! Dělat všechny tyto činnosti pomáhá. Musíme pravidelně a systematicky konat naši sádhanu, zvláště ráno. Ráno je velmi mocné. Vstávej brzy.

P: Kdy zpravidla vstáváš?

G: V pět hodin.

P: A do práce chodíš na devátou hodinu?

G: Na osmou. Ráno si dám sprchu, medituji, recituji védy, přečtu si *Myšlenku dne* od Sái Báby, na kterou chvíli také medituji. Zpravidla chodím spát o půl dvanácté, ve dvanáct. Někdy je to těžké, ale když si na to zvykneš, tak je to nádherné. Sprcha probudí tělo. Sái Bába to tak ustanovil na univerzitě studentům.

Satja Sái Bába a organizace

P: Jsi členem Satja Sái mezinárodní organizace už třicet let. Jaký je vztah organizace a Satja Sái

Báby samotného a jaká bude podle tebe budoucnost organizace?

G: Je to jako předtím, co tu Sái Bába byl. On plně podporoval organizaci, kterou založil, protože my potřebujeme nějakou strukturu. Mám tím na mysli, když máš tolik lidí dohromady, kteří pracují dohromady, nějaká struktura je nezbytná. On sám založil tuto organizaci, aby nás dal dohromady, abychom nepraktikovali sami, ale abychom byli na duchovní cestě společně. Rozpoznal jsem, že tato organizace je velmi důležitá, velmi svatá. Ale není to jen organizace, je to rodina, Sái rodina! Je to Sái Bábova rodina. Je velmi svatá. Musíme tuto rodinu milovat, protože do ní patříme a musíme dělat to nejlepší, abychom ji sloužili. Nemyslím si, že se něco změnilo, když Sái Bába opustil své tělo, protože když patříš do nějaké velké rodiny a když rodič, otec zemře, co se stane s bratry, sestrami, bratranci atd.? Stále jste v té rodině a nadále spolu vyrůstáte. Podle vedení které vám dal váš otec. Protože otec je stále přítomen. Sái Bába je stále přítomen s jeho jasným vedením, které dal. Nevidím, že by se něco změnilo v organizaci. Protože už předtím, v posledních deseti letech byl Sái Bába mnohem méně dostupný. Moje poslední interview bylo v roce 2001, deset let předtím, než Sái Bába zemřel. Posledních deset let Sái Bába chodil ven zřídkakdy. Osobní kontakt s ním byl omezený, ale my jsme pracovali v organizaci. Když jsem potkal Sái Bábu, pochopil jsem, že vytvořil tuto organizaci z toho důvodu, že nám chtěl dát příležitost být spolu a praktikovat Jeho učení ne o samotě. Musíme pracovat společně a dělat vše jako dříve, když byl Sái Bába s námi ve fyzické formě. To znamená služba, vzdělávací aktivity, duchovní aktivity, společná setkání, zpívání duchovních písní atd. Ovšem nebyt příliš připoután, protože občas i v organizaci jsou mnohá omezení, protože organizace je světskou strukturou.

Budoucností je organizace je růst. To se stane, když mladí lidé inspirovaní Sái Bábou porozumí důležitosti následování pravidel organizace. Poté organizace poroste. Jak můžeme v současné době pokračovat v Sái Bábově práci? Sái Bába přišel, aby dal učení. Aby dal vzdělávání v lidských hodnotách. Dal příležitost zpívat duchovní písně. Jak se toto všechno může dít, pokud bychom

nebyli spolu? Můžeš učit lidské hodnoty a říct: „Jsem George a učím lidské hodnoty. Mám své učení a jsem sám.“ To nebude fungovat. Musíme následovat to, co nám Sái Bába dal. V současné době vidíme nějaké problémy v organizaci, ale to je přirozené, protože Sái Bába odešel. Tím mnoho lidí ztratilo své nadšení. Přišly nějaké pochybnosti. Ztratili víru. Nyní máme také další příběh s Muddenahalli, v němž je mnoho lidí zainteresováno. Něco se stalo, ale to je pouze dočasné. Dělejme svoji práci a když ji budeme dělat dobře, potom můžeme inspirovat další lidi a oni se připojí. Nějací lidé mohou vidět, že lidé z organizace jsou skuteční duchovní hledající a že mají skutečnou lásku k Bohu a mohou být inspirováni. Ne pouze pravidla, že musíš dělat to a tamto. To nefunguje. Musíme být příkladem. Nyní je naše odpovědnost o to větší, protože předtím Sái Bába sám byl tou inspirací. Když třeba nějací lidé nepracovali dobře, tak si mohl oddaný říct: „Sái Bába je v organizaci, tak já zůstanu.“ Ale nyní tu Sái Bába není. Když starší oddaní nejsou příkladem, ostatní lidé ztratí víru a odejdou. Je naší odpovědností být dokonalými příklady. Abychom byli příklady, musíme být na sto procent zaměřeni na Sái Bábu, protože On nám dává inspiraci. Dokonce i když nic neřekneš. Když lidé vidí tvůj osobní život, jak se pohybuješ, jak mluvíš, jak se chováš, jak si disciplinovaný, nedíváš se tam a tam, příliš nemluvíš, neděláš bláznivé věci, dokonce bez jakýchkoliv slov inspiruješ. A když více mladých lidí v organizaci bude mít tuto vážnou, čistou a upřímnou snahu, potom bude organizace velmi silná a poroste, aby předávala Sái Bábovu učení. To je jediná cesta. Kdo bude publikovat jeho knihy, ty nebo já? Když bych nebyl v organizaci, tak přeložím knihu a řeknu: „Mám Sái Bábovu knihu.“ A přijde někdo jiný a řekne: „Mám jinou Sái Bábovu knihu.“ Organizace je nutná. Občas jsme z toho unavení, máme hodně pravidel, támhle to a tamto, já vím. To je také naše odpovědnost, nedělat příliš zbytečných věcí. Vedoucí musí být flexibilní. Občas vidím vedoucí, kteří pouze dodržují pravidla, ale ztratili podstatu. Musíme vidět, co je podstatou a jít za pravidla. Ne neustále pravidla, pravidla, pravidla a pak se může zdát, že nemáme opravdovou oddanost. Musíme být opatrní s tím, jak pracovat v organizaci. Pro mě je to

duchovní cvičení. Miluji službu Sái Bábovi. Nerozlišuji tedy Sái Bábu od organizace. Když sloužím v našem centru, když sloužím mým kolegům, mým sestrám a bratrům v organizaci, když zkouším dělat tuhle a támhleto aktivitu atd. sloužím tím Sái Bábovi. Když chceme působit na společnost, společnost musí vidět celou organizaci, ne pouze mě. Protože co můžu dělat sám. Nemůžu přinést Sái Bábovo učení do společnosti sám. Sái Bába je organizace. Stále je však za ní. Ale organizace je Sái Bába, protože On nepřišel pouze na devadesát let a pak nic. Organizace bude velmi silná a bude mít velký účinek na společnost. Ale nesmíme pospíchat, je třeba být trpělivý a pracovat správným způsobem bez jakýchkoliv očekávání. Občas máme přání být nejlepší organizací na celé planetě a vzít každého do našeho lůna. A když se nám toho nedostává, tak jsme zklamaní. To je chyba ve velmi zbrklých očekávání.

P: Co si myslíš o Muddenahalli skupině?

G: Byl jsem tím značně překvapen. Říkal jsem si: „Co to ti lidé dělají?“ Tak teď Sái Bába odešel a příběhy jako je tento přicházejí. Nemohl jsem tomu uvěřit. Je to protiklad Sái Bábova učení. Sái Bába vždy říkal jsem s tebou. Co je to ta jemná forma Sái Bábby, o které mluví? Jak je možné mít jemnou formu Sái Bábby na jednom místě víc než na jiném, která cestuje letadlem atd. Co to je za druh jemné formy? Sái Bába k nám vždy mluvil o Jeho přítomnosti v našich srdcích. Nemůžu porozumět tomuhle příběhu. Velmi rychle to zmizí. Byl jsem překvapen, že i někteří starší oddaní tomu věří. Ale musíme být trpělivý, dělat svoji práci, stát blízko Sái Bábovu učení. Sái Bába řekl, že Jeho vztah je od srdce k srdci, není potřeba žádného prostředníka, média. Ještě když byl Sái Bába v těle, občas někdo přišel a říkal: „Víš, mám zvláštní spojení se Sái Bábou.“ Nyní je to přesně ono, co se stalo. Sái Bába není ve své fyzické formě a je zde o jeden důvod víc, proto říct, že Sái Bába mluví skrze nějakou osobu. Mnoho lidí má potřebu fyzického kontaktu. Často je potřeba čas, tak tedy musíme být trpělivý a po letech pravda zavládne. Je to krok zpět, protože Sái Bába nám dal příležitost, potom co opustil své fyzické tělo, realizovat Ho v našem srdci. Občas se trochu kvůli tomu hněvám, ale neměl bych.

P: Tak to je pro tebe duchovní praxe, ne?

G: Jo (směje se).

P: Poslední a nejdůležitější otázka je, co je pro tebe nejdůležitější v Sái Bábově učení?

G: Je to Atma Vichara. Atma je duše, Vichara je dotazování, tedy Sebedotazování. Oddanost a činy jsou také velmi důležité, protože občas přemýšlíš pouze o sebedotazování a zapomeneš, co máš dělat. Rovnováha je důležitá – činy, oddanost, poznání. Zkouším nezapomínat, protože jsem udělal mnoho chyb. Občas se chci zaměřit na filosofii, meditaci a na to a na tamto a stávám se tak velmi egoistickým. Namísto toho, abych šel ven a pomohl, takže činy jsou důležité a úcta k rodičům, starším a také oddanost. To pomáhá poznání, jak jsem již řekl předtím. Někdo může říct, že zpívání, sezení před Sái Bábou je pouhá dualita a nevědomost, protože si myslíš, že já jsem tady a Bůh je tam. Ale to je dobrá nevědomost! Oddanost je dvaita (doslova dvojnost), protože jsou dva, ty a Bůh, ale cíl je advaita, porozumět, že Bůh není tam, ty jsi Bůh. Konečný cíl je sebezpoznání, vědět kým jsem. Potom jsi svobodný, jsi za jakýmkoliv omezením. Žádné tělo, žádná mysl, žádné roky, jsi nesmrtelný, věčný, čistý, vědomí-bytí-blaženost. Co je více než to? Sái Bába říká: „Jsi vědomí-bytí-blaženost. Jsi vtělením vědomí-bytí-blaženosti.“ Jsem zcela svobodný. Sai Rám.

P: Děkuji mockrát za rozhovor.

George Bebedelis se narodil a žije v řecké metropoli Atény. Má tituly ze strojího inženýrství a také z pedagogiky. Později získal magisterský titul na univerzitě v Aténách v oboru historie a filosofie. George poprvé navštívil Satja Sái Bábu v roce 1987 ve svých 25 letech. Od té doby je inspirován Jeho učením univerzální lásky a pravdy. George je členem Satja Sái mezinárodní organizace již po třicet let, přičemž během této doby v ní sloužil na mnoha různých pozicích. Nyní je národním

prezidentem řecké Satja Sái organizace a ředitelem jihoevropského ESSE institutu. V současné době pracuje jako učitel na střední průmyslové škole strojní v Aténách.

AKTIVITY SATJA SÁI ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz

Obecné informace: info@sathyasai.cz

Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz

Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2018:

červen 2018	Celostátní setkání
červenec 2018	Poutní cesta do Prašánti Nilajam
září 2018	Retreat v Krkonoších
listopad 2018	Akhandabhadžany, Oslava narozenin

Bližší informace o těchto akcích přineseme na webu, nebo je prosím žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Pravidelné aktivity pražského Sái centra probíhají na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 776 770 774 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí – ze zdravotních důvodů v současné době neprobíhá.

Sái skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 14-16 hodin.

Bližší a aktuální info o termínech a místu konání na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219. K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – do srpna roku 2017 je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. - Člověk a Bůh	2	Promluva II. – Avatár Krišna	13
Sái inspiruje	1	Sai inspiruje	15
Sái inspiruje	5	Rozhovor s G. Bebedelisem	15
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, kap. 26	6	Kontakty, aktivity SSO	23-24
Sái inspiruje	11	Sai inspiruje	24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky dosud vyšlých časopisů zdarma na: casopis@sathyasai.cz

Ještě vyjde jedno předplacené číslo. Pro velmi nízký počet předplatitelů a z dpersonálních důvodů pravidelné vydávání končí číslem 134. Další informace o činnosti organizace, promluvy Sái, rozhovory a články jsou k dispozici na webových stránkách www.sathyasai.cz

Redakce časopisu Vám přeje v roce 2018 hodně zdraví, radosti a lásky a mnoho úspěchů v životě a na Vaší duchovní cestě!

Zachráním všechny, kdo mě vzývají a uctívají.

Satja Sái Bába